

[Lizzie Lichtenberg]

Dette beslutningsforslag er jo ord for ord det samme, som vi behandlede – som hr. Taanquist lige har nævnt – for cirka et års tid siden, nemlig den 1. april 1982. Jeg kunne derfor nøjes med at henvise til ordførertalen ved den lejlighed, men jeg vil dog her i dag gerne knytte følgende bemærkninger til.

Det konservative folkeparti ønsker stadig en familiepølitik, der skal skabe gode rammer, som den enkelte familie selv fylder ud, og inden for hvilke den har mulighed for selv at være ansvarlig for sin situation.

Den politiske retning, dette beslutningsforslag giver udtryk for, kan vi ikke gå ind for. De faktiske merudgifter ved at have børn er forskellige fra familie til familie, fra barn til barn. Man kan ikke ensrette disse, som det ønskes i dette beslutningsforslag.

Gratisprincippet, der er foreslået indført på daginstitutionsområdet og trafikområdet, vil ikke gavne børnefamiliens økonomi, tværtimod. Pengene til finansiering af disse projekter kan kun komme ét sted fra, nemlig fra skatterne, og børnefamiliene er jo også skatteramte borgere.

Sammenligningen med skolevæsenet, hvor det offentlige har påtaget sig undervisningspligten, holder ikke over for daginstitutionerne, for endnu er der ikke undervisningspligt eller daginstitutionspligt for børn i alderen 0 til 6 år. Men en nytænkning og flere muligheder for tilbud inden for institutionsområdet er nødvendig, og derfor håber jeg, man har inspiration og følger ministerens opfordring til, at man forsøger sig på disse områder, som loven netop giver mulighed for inden for institutionsområdet.

Vi ønsker at bibeholde fripladsordningerne, men vi ønsker dem også gerne udbygget. Socialministeren har ved forskellige forslag forsøgt det, men det er jo rigtigt, at det hører hjemme i en samlet økonomisk familiepølitik.

Vi ønsker ikke at bruge dette beslutningsforslag til at ændre noget vedrørende transportomkostningerne. Som den tidligere ordfører og ministeren udtalte det, vil heller ikke vi i den grad føre socialpølitik over den kollektive trafikks takster.

Vi kan derfor ikke fremme det foreliggende beslutningsforslag.

Først vil jeg gerne anholde nogle bemærkninger, som hr. Taanquist på hr. Torben Lunds vegne gjorde til dette beslutningsforslag. Han nævnte de besparelser, som den nuværende regering har foretaget over for lavindkomstfamilierne. Det vil jeg gerne have lidt mere at vide om, for jeg er ubekendt med, at noget sådant skulle være tilfældet. Jeg er i hvert fald ikke klar over, hvad der hermed hentydes til. Så vidt jeg husker, var der tale om det modsatte. Vi har fremsat et enkelt forslag, som ikke kom igennem, hvorefter man kun fik reguleret i forhold til den regulering, der ellers er tale om – altså en 4 pct.s regulering i stedet for dyrtidsregulering. Det drejede sig om indkomstgrænserne på daginstitutionsområdet. Men det reelle var jo, at der i det forslag var tale om, at nogle af besparelserne, som var foreslået, skulle have været brugt til at hæve fripladsgrænserne med. Jeg håber da stadig væk, at vi kan arbejde videre med det, for jeg forstod på hr. Taanquist, at han også var indstillet på, at vi skulle have ændret ved noget af vores familiepølitik, så vi lader nogle flere midler komme de svagest stillede i vores samfund til gode.

Jeg ville lige gøre de bemærkninger, fordi vi hver gang får det fremstillet, som om denne regering vil angribe lavindkomstfamilierne. Der kan ikke påvises ét sted, hvor regeringen har gjort det.

Det forslag, som vi har til behandling her, har vi jo diskuteret før, sidst den 1. april 1982. Det var en god dato at diskutere dette forslag på, for det er et slag højt oppe i den blå luft. Ingen tror på, at man kan komme igennem med det.

Nogle af de tanker, der ligger bag forslaget, kan vi da godt gå ind på, men venstre har altså et noget andet syn på det end VS. Vi tror ikke på, at forældre, som vælger at få børn, prioriterer det materielle på samme vis som familier, der vælger ikke at få børn. Vi tror, at de er parate til at sige: noget af det materielle forbrug, som vi ellers har, bruger vi altså nu til det med børnene. Det kan måske være lige så meget værd som den bil, der nævnes i VS' forslag. Jeg synes, det er mærkeligt, at man ikke har sørget for at få den bil taget ud af beslutningsforslaget – men det er selvfølgelig en rationalisering at komme med nøjagtig det samme forslag, det kan jeg

Henrik Toft (V):